

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Heinrich Siefer: Mudderspraake

Heinrich Siefer

Mudderspraake

Annerlessdens vertellde mi een Mitarbeiterin in de Ollenpleeg, dat se sik vör kotten heller verwunnert har. Se har mit 'n öllere Froot to doon hat, de, so as man up Platt woll seggen deit, in de Kinnertied trüggegaohn was. De Froot har meue un truurig up 'n Stauhl säten un bloß stief vör sik daolkäken. Aohn groot to överleggen har se up Platt fraogt: „Wat laotet se ja vandaoge den Kopp deip hangen, geiht et nich gaud? Schall ik mi ein bäten bi ehr daolsetten?“ Mit'nmaol was ut de stillen Daome ein krägel Menske worn. Se har sik risk up hensettet un mit 'n klore Stömme van ehre Familge un ehren Huuse vertellt. De Kollegin, mit de se sik dor löter över unnerhollen dö, de was uk schierweg verbaost. Se har vörher uk all maol versöcht, de ollen Daome wat up-tomünntern, man de har gor nich reageert as se ehr fraogt har: „Was ist denn los mit Ihnen, wollen Sie nicht mit zum Kaffee kommen?“

„Ik hebb ehr eenfach up Platt anprootet“, mennde do de annere Kollegin. „Dor heff se forts up toschlao'n!“ Wat de beiden in de Ollenpleeg dor belevet hebbt, dat giv dat faoken to vertellen. Dat heff mit use ersten Spraake de wi lernt hebbt, to doon, use Mudderspraake. Wenn wi de hört, föhlt wi us glieks as Tohuuse. Mudderspraake röög't us Geföhl, use Harte an.

Wi wätet vandaoge, dat Lüüe, de dement sünd, in ehr Mudderspraake bit tolessde annprootet weern käänt un us in ehr Mudderspraake vertellen käänt, wat ehr up 'n Harte ligg, wat se sik willt, off uk nich willt.

De erste Spraake, use Mudderspraake, waohnt deep binnen us. Un dor wohrt se för us aal dat up, wat ton Leven nödig is: to spören, dat ein us leiv heff. Wenn nu wor use Mudderspraake ankling, dann hör wi dat glieks mit. Et is as dat Erinnern an dat goode Woort van us Mudder, de us straaket, wenn wi bange sünd un us good is.

Mudderspraake geiht to Harten. Is dorüm eegentlich uk kien Wunner, dat Martin Luther wullt heff, dat de Lüüe Gotts Woort in ehr eegen Spraak, ehr Mudderspraak, künnig maaket weern schull: üm dat de deep nao binnen - to Harten geiht.

Stefan Jasper-Bruns

Wat is Advent?

Wat is Advent? Advent is för een jeden Mensken wat anneret: För den eenen is Advent de Tied vör Wiehnachten. Advent is dann eene drocke Tied. Manges giv dat uk Krach in 'n Huse: inkoop, Plätzkes backen, dat Huus up Advent un Wiehnachten schmücken un väle annere Saaken. För Annere giv et den Advent gor nich nich: sei fiert Wiehnachtsfiern up de Arbeit, in de Vereine, in lüttke Koppels of uk tohuse. Spekulatus un Dominosteine giv et all siet September. För Annere ist de Advent de wichtigste Tied van dat heile Geschäftsjohr. För een jeden van us heff de Adventstied wat anneres tau bedüüen. Aower wat is Advent eegentlik wükklich? Advent hett äowersettet „Ankaomen“

Wi fiert Advent as een Tied, in de wi up Wiehnachten taugaht. Wi teuwet up Wiehnachten, dat Fest van de Jesu Geburt. Man et is nich bloß wichtig, an de Geschichte van de Geburt van Jesus tau denken. Dann heff de Advent nicks tau bedüüen. Domaols, as Jesu tau de Welt kaomen is, do hebbt de Lüüe töfft, Sei hebbt dorup töfft, dat Gott ankaomen dö, in ehre Welt.

Un so as de Lüüe domaols, so dräöwe wi uk vandaoge up Gotts Hanneln in use Welt teuwen. Wi dräöwet dorup luurn, dat Gott uk vandaoge in use Welt kummp, dat he sik in use Läwen wiesen will.

He will ganz dichte bi de Mensken wäsen. De groote schlesische Barockdichter Angelus Silesius heff in sien Bauk „Cherubinischer Wandersmann“ eenmaol schräwen: „Un wör Jesus Christus uk duusendmaol in Bethlehem tau de Welt kaomen – un nich in di sülwest, du wörst doch för aale Tieden verlorn.“

Gott schall in mi – in di, in us – tau de Welt kaomen, dat he mit un dör us tau de Mensken gaohn kann.

Mi heff maol eener seggt: „Gott kummp immer up twei Beine.“ Gott kummp immer up de Beine van Mensken, de us intaumeute kaomt: in Frönne un Verwandte, in frömder Lüüe, man uk in Lüüe, de mie helpen daut, of de miene Hülpe bruuken daut.

Gott mott in mi un in di geborn weern, dat he up twei Beine bi de anneren Mensken ankaomen kann. Dann is uk vandaoge Advent un Wiehnachten.

